Kjer manjka beseda, ločilo ali stavka, naredimo T in besedilo na robu dopolnimo.

Če so izpuščeni večji deli besedila (temu pravijo tiskarji »pogreb«), na robu ob znamenju Y pripišemo »gl. rok.«, se pravi: »Glej rokopis!«

Nepotrebno črko, ločilo ali besedo ~~besedo~~ prečrtamo in ob robu pripišemo znamenje (deleatur = naj se črta, izpusti). To velja tudi za odvečne vrstice in večje odstavke besedila ~~odvečne vrstice in večje odstavke~~ (temu pravijo stavci »ohcet«).

Znamenje pomeni, da je zamenjati treba vrstni red sosednjih črk ali besed.

Če je besed več treba zamenjati, napišemo nad njimi številke in te na robu ponovimo. Kadar so zamenjane kam drugam, pokažemo to s puščico ali opišemo z vrstice, pripišemo številke na rob. Če mora ves odstavek besedami.

Znamenje napravimo, če manjka presledek med besedama, znamenje pa pomeni, da ne sme biti presledka.

Če so posamezne vrstice postavljene s premajhnim ali prevelikim razmikom, uredimo to z znamenji na robu.

Premajhen ali prevelik umik za odstavek ali za vrstico uravnamo z znamenjem ali pa z znamenjem in puščico. Znamenje pove, da je tam treba narediti nov odstavek.

Če pa ne sme biti odstavka, zvežemo konec prejšnjega odstavka z začetkom novega z znamenjem .

Besedilo, ki naj bo natisnjeno polkrepko, podčrtamo in na robu pripišemo pk (polkrepko). Kar želimo imeti natisnjeno ležeče, valovito podčrtamo in pripišemo na robu ležeče (kurzivno).

Če je beseda po pomoti postavljena ležeče ali polkrepko ali v napačni velikosti, jo podčrtamo in na robu

pripišemo, kako naj bo postavljeno: navadno ali pokonci ali borgis ipd.

Če je treba besedilo razpreti, ga podčrtamo in na robu dodamo znamenje

Če beseda ne sme biti razprta, jo podčrtamo s polkrožci in ponovimo znamenje na robu.

Če se zameša v stavek črka iz druge ali drugačne pisave (temu pravijo stavci »riba«), jo prečrtamo, ob robu na novo napišemo in enkrat podčrtamo.

Če je črka sicer pravilna, a pokodrana, jo na robu dvakrat podčrtamo.

Če je črka ali beseda slabo vidna, jo pikčasto podčrtamo, na robu pa dodamo znamenje (oči). Tudi krog nam pove, da je besedilo slabo odtisnjeno.

Na neizravnano vrstico opozorimo z vodoravnima črticama.

Če je v vrsti več črk oškrbljenih, naredimo na koncu znamenje, da jo je treba na novo postaviti.

Slabo postavljeni vrstici na robu napišemo znamenje (vertatur = obrni).

Če je v besedilu zablokiranih (slepo postavljenih) več tih črk, pripišemo na rob samo: deblokirajte! Če pa ni razvidno, kaj naj stoji blokade, je treba na robu izpisati korekturo za vsako blokado posebej.

Če je razpiralo (spacij) previsoko in se odtiskuje, opozorimo nanj z znamenjem .

Če pri korekturi po pomoti kaj ~~prečrtamo~~, prečrtano podpikčajmo in na robu prečrtajmo deleatur. Ničesar ne smemo radirati.

Pri lomljeni korekturi pazimo, da se ne začne nova stran z zadnjo vrstico odstavka (temu pravijo stavci »pankrt«) in da se stran ne neha s prvo vrstico novega odstavka.

Visoka ekonomska šola knjižnica